

Arrest

nr. 196 901 van 20 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, is het Rijk binnengekomen op 5 november 2017 en heeft zich diezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 8 november 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, door wie verzoeker werd verhoord op 23 november 2017.

1.3. Op 30 november 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, en afkomstig uit het dorp Gamija gelegen in de regio Khasavyurt, Republiek Dagestan, Russische Federatie. In uw jeugd volgde u muzieklessen. U wilde graag verder muziek studeren en schreef zich in aan het college voor kunst en cultuur. Uw broer, die een eerder radicale opvatting had over de islam, vond het echter niet goed dat u muziek zou studeren, omdat dit volgens hem niet paste bij een islamitische geloofsovertuiging. Daarom zette u uw studies niet verder. Gedurende enkele maanden gaf u wel lessen muzikale opvoeding in de dorpsschool, maar dat was niet officieel. U kreeg het zelf alsmaar moeilijker met de islamitische geloofsovertuiging. Op het internet las u allerhande artikels over atheïstische opvattingen en via een sociale netwerksite kwam u ook in contact met atheïsten. U begon zelf in de koran te zoeken naar tegenstrijdigheden met de wetenschap. Begin dit jaar was u pas helemaal overtuigd van uw atheïstische opvattingen. Sindsdien bleef u zoveel u kon thuis. Daarnaast maakte u ook een instagrampagina aan waarop u ook atheïstische informatie plaatste. Onder uw volgers waren ook dorpsgenoten. Omdat zoveel personen klacht indienden tegen de inhoud van de door u geplaatste berichten, werd de pagina door instagram zelf afgesloten. Behalve uw moeder was niemand in uw naaste omgeving op de hoogte van uw atheïstische opvattingen en van het feit dat u deze instagrampagina had aangemaakt. Op 23 oktober 2017 ging u naar het huwelijksfeest van een buurman. Samen met enkele andere gasten speelde u 's avonds voetbal. Terwijl u voetbal speelde, had u uw mobiele telefoon laten liggen op een bank. Een kennis van u, een zekere R.(...) A.(...), vond in uw telefoon bepaalde informatie terug die u vroeger ook op uw instagrampagina geplaatst had. Hij kwam naar u en vroeg waarom u dergelijke informatie in uw telefoon had staan. U was geschrokken en gaf geen antwoord. Daarop zei R.(...) dat hij het aan de anderen zou vertellen. U nam uw telefoon terug af en vertrok onmiddellijk met de wagen van uw vader naar huis. Vervolgens ging naar uw oom in Khasavyurt bij wie u ongeveer een week verbleef. Uw moeder besloot dat u beter het land kon verlaten en regelde uw reis naar België waar uw zus, D.(...) E.(...) (O.V. X), al jaren verblijft. Bij uw aankomst op de luchthaven in Zaventem op 5 november 2017 werd u de toegang tot België geweigerd, omdat u niet in het bezit was van een geldig visum of geldige verblijfsvergunning. U diende een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten waarna u naar het transitcentrum Caricole te Steenokkerzeel werd overgebracht.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw intern paspoort, uw internationaal paspoort, een diploma beroepsonderwijs, een getuigschrift van uw opleiding aan de muziekschool met bijgevoegde puntenlijst, en een ontvangstbewijs van het college voor kunst en cultuur voor bepaalde documenten die u bij uw inschrijving hebt afgegeven.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u er vervolging vreest vanwege uw medeburgers omwille van uw atheïstische opvattingen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 23/11/2017, p. 10, 11, 12, 13).

Er dient echter op gewezen te worden dat u er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u enkele incoherente verklaringen aflegde aangaande de uiting van uw atheïstische opvattingen omwille waarvan u vervolging vreest waardoor de geloofwaardigheid ervan al ernstig ondermijnd wordt. Zo stelde u tijdens uw gehoor herhaaldelijk dat u bepaalde atheïstische informatie op uw instagrampagina geplaatst had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/11/2017, p. 12, 14). Toen u echter gevraagd werd om wat voor informatie het dan precies ging die u op uw pagina plaatste, verklaarde u dat het verschillende artikels en beeldopnames betrof over het criminele gedrag van islamitische vluchtelingen in Europa. Aangezien u eerder in uw gehoor toch verklaard had dat u zich atheïst noemde, onder meer omdat u niet geloofde in de verhalen van de koran die in strijd waren met de wetenschap en omdat alle religies hetzelfde beweerden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 23/11/2017, p. 8), werd u vervolgens gevraagd wat dergelijke informatie over islamitische vluchtelingen in Europa dan met uw atheïstische overtuigingen te maken had. U kon hier aanvankelijk geen duidelijk antwoord op geven. U stelde enkel dat u hiermee wilde aantonen dat de islam niet perfect is en dat dergelijke gedragingen niet ideaal zijn (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 23/11/2017, p. 10). Later tijdens uw gehoor gaf u toe dat deze informatie eigenlijk niets te maken had met uw atheïstische opvattingen. Toen u vervolgens gevraagd werd of dit dan de enige informatie was die u op uw instagrampagina geplaatst had, beweerde u aanvankelijk dat dit zo was. Daarop werd u gewezen op uw eerdere verklaringen in uw gehoor dat u

toch ook zogenaamde atheïstische informatie op uw instagrampagina geplaatst had. U verklaarde dan weer dat u inderdaad nog andere informatie geplaatst had. Toen u vervolgens gevraagd werd om welke andere informatie het dan ging, kon u dit merkwaardig genoeg niet zeggen. U stelde het zich niet meer te herinneren, enkel dat het informatie was die u op het internet vond (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 23/11/2017, p. 14).

Verder legde u ook enkele weinig aannemelijke en incoherente verklaringen af aangaande de wijze waarop uw atheïstische overtuiging dan door een kennis van u ontdekt werd. Vooreerst is het op zich al weinig geloofwaardig te noemen dat u tijdens een huwelijksfeest van een buurman in uw dorp uw mobiele telefoon met daarop bezwarende informatie dan zomaar op een bank zou laten liggen terwijl u zelf voetbal ging spelen, zodat om het even wie van uw kennissen hem gemakkelijk kon nemen. Uit uw verklaringen is voorts ook niet gebleken dat u nog bepaalde voorzorgen genomen zou hebben om de toegang tot dergelijke bezwarende informatie op uw telefoon enigszins te verhinderen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 23/11/2017, p. 10). Dergelijke gedragingen zijn namelijk moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaringen elders in uw gehoor dat u uw overtuigingen uit angst voor problemen met personen in uw naaste omgeving angstvallig geheim hield (gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 23/11/2017, p. 9). Te meer daar u ook verklaarde dat het om informatie ging die u vroeger ook op uw instagrampagina geplaatst had, dat deze pagina was afgesloten na klachten van uw volgers onder wie zich toch ook verschillende dorpsgenoten bevonden, en dat u vreesde dat men hierdoor juist te weten zou komen dat u die instagrampagina had aangemaakt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/11/2017, p. 10, 12). Verder stemmen uw verklaringen in verband met de ontdekking van uw opvattingen door die kennis van u voor het Commissariaat-generaal ook niet helemaal overeen met de verklaringen die u hierover aflegde in de vragenlijst die ingevuld werd door de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u na uw vertrek op het huwelijksfeest niet vernomen hebt of die kennis van u daadwerkelijk uw andere kennissen ingelicht heeft over zijn ontdekking van de bezwarende informatie in uw telefoon. U veronderstelde uiteindelijk slechts dat hij dat wel gedaan had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/11/2017, p. 12). In de vragenlijst had u daarentegen echter duidelijk verklaard dat die kennis de anderen wel degelijk had ingelicht (zie vragenlijst Commissariaat-generaal vraag nr. 3.5). Toen u vervolgens op deze incoherentie gewezen werd, had u hier geen afdoende uitleg voor. U ontkende dergelijke verklaringen afgelegd te hebben en dacht dat de tolk misschien verkeerd vertaald had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 23/11/2017, p. 13). Deze verklaring is evenwel niet afdoende. Uw verklaringen werden u namelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken voorgelezen en u hebt ze daarna ook voor akkoord ondertekend. U stelde bij het begin van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal ook geen opmerkingen te hebben bij het verloop van uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 23/11/2017, p. 2). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd.

Tenslotte legde u weinig overtuigende en incoherente verklaringen af aangaande uw gedragingen nadat u overtuigd was geraakt van uw atheïstische opvattingen. U verklaarde dat u zich in het algemeen zo onopvallend mogelijk gedroeg om te vermijden dat personen in uw naaste omgeving vermoedens zouden krijgen dat u atheïst geworden was. U stelde echter wel dat u van toen u atheïst geworden was, niet meer naar de moskee ging. Toen u vervolgens gevraagd werd of u dan geen problemen kreeg omdat dit dan toch wel zou opvallen, legde u uit dat u voor personen uit uw naaste omgeving allerlei excuses verzong als uitleg waarom u niet meer naar de moskee ging. U stelde vervolgens nog enkele keren dat u in die periode niet meer naar de moskee ging (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/11/2017, p. 9). Toen u op het einde van uw gehoor opnieuw gevraagd werd of u in de periode dat u thuis was nog naar de moskee gegaan bent, beweerde u aanvankelijk nogmaals dat u dit niet gedaan had. Daarna wijzigde u echter opeens uw verklaringen en beweerde u dat u af en toe wel nog gegaan bent als er familie op een vrijdag bij jullie op bezoek kwam. Toen u vervolgens gewezen werd op uw eerdere verklaringen dat u in die periode niet meer naar de moskee ging, beweerde u dan weer dat u toen eigenlijk maar twee keer gegaan bent (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/11/2017, p. 15). Het feit dat u uw verklaringen tijdens uw gehoor meerdere keren aanpaste, is echter weinig overtuigend te noemen. Hierdoor wordt afbreuk gedaan aan de ernst van de door u voorgehouden atheïstische overtuiging.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de

rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, maar verder versnipperd raakt door afsplitsingen van groepen die zich achter IS scharen en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw intern paspoort en uw internationaal paspoort bevatten louter persoonsgegevens en gegevens betreffende uw reis naar België die hier niet in twijfel getrokken worden. Het diploma beroepsonderwijs, het getuigschrift van uw opleiding aan de muziekschool met bijgevoegde puntenlijst, en het ontvangstbewijs van het college voor kunst en cultuur bevatten enkel informatie aangaande uw studies en uw muzikale opleiding, maar brengen verder geen gegevens aan die bovenstaande vaststellingen in positieve zin kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel “aangaande het statuut van vluchteling” formuleert verzoeker zijn grieven als volgt:

“Verzoeker roept een schending in van de materiële motiveringsplicht. Deze houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden (R.v.St. Decruynaere nr.100.940, 20 november 2001). Uitgaande van de feitelijke gegevens van het dossier, blijkt dat het CGVS op een kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen. Volgens artikel 1 A 2) van het Verdrag van Genève is vluchteling hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen.

Verzoeker bevestigt dat hij zijn land van herkomst ontvlucht is omdat hij vervolging vreest omwille van zijn atheïstische overtuiging. Verzoeker wenst volgende toelichtingen te verschaffen.

1. Het CGVS stelt vooreerst dat verzoeker incoherente verklaringen heeft afgelegd betreffende de uiting van zijn atheïstische overtuigingen: (...). Verzoeker bevestigt dat hij artikels en beeldmateriaal postte op Instagram. Zoals meegedeeld tijdens zijn gehoor op het CGVS sprak men hierover, o.m. in zijn dorp. Men wist echter niet dat deze informatie kwam van verzoeker, die de informatie anoniem postte. Nadat men zijn telefoon gevonden had (zie hierna), kon dus openbaar gemaakt worden dat het verzoeker was die deze informatie postte. Verzoeker heeft zich "bekeerd" tot het atheïsme, omdat de verhalen uit de koran niet wetenschappelijk onderbouwd kunnen worden. Hij heeft het tevens moeilijk met enkele wangedragingen van bepaalde (radicale) moslims, en ook met andere criminele gedragingen van bepaalde vluchtelingen in Europa. Hij plaatste dergelijke informatie op Instagram om zulk gedrag aan te kaarten. Er is hier geen sprake van enige incoherentie: verzoeker is atheïst geworden, voornamelijk omdat de verhalen uit de koran in strijd zijn met de wetenschap, niet omdat hij het oneens is met bepaalde gedragingen van radicale moslims of moslims die criminele feiten plegen (al dan niet in de naam van het geloof). Het één sluit het ander niet uit. Verzoeker heeft een andere kijk gekregen op de islam sinds hij atheïst is geworden. Hij heeft een kritische houding aangenomen tegenover de islam, waardoor hij allerlei heeft gepost betreffende wangedragingen door moslims.

2. Het CGVS stelt dat verzoeker incoherente verklaringen heeft afgelegd betreffende de manier waarop zijn atheïstische overtuiging werd ontdekt door een vriend: (...).

Verzoeker bevestigt dat hij onvoorzichtig geweest is toen hij zijn telefoon op de bank had laten liggen, tijdens het huwelijksfeest van zijn buurman. Uiteraard is dit rationeel gezien niet de beste handeling geweest van verzoeker, maar men gedraagt zich niet altijd rationeel en iets vergeten of laten liggen is menselijk. Het mag duidelijk zijn dat verzoeker zijn gsm niet met opzet heeft laten liggen met de bedoeling zijn gsm te laten opmerken. Zijn gsm was niet extreem beveiligd, omdat verzoeker de enige was die zijn gsm gebruikte. Betreffende de vraag of zijn kennis anderen effectief in kennis gesteld heeft van de bezwarende informatie, stelt verzoeker dat het absoluut aannemelijk is dat hij dat gedaan heeft. Hij heeft dat zo verklaard in de vragenlijst en bevestigt op het CGVS. Toch heeft hij geenszins de bedoeling gehad om zijn verhaal aan te dikken op het CGVS, zodat hij gezegd heeft dat de kans erg groot is dat bezwarende informatie verspreid werd. Hij heeft hier geen zekerheid over. Verzoeker verwijst opnieuw naar artikel 1 A 2) van het Verdrag van Genève. Volgens dat artikel is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen.

"gegronde vrees"

Dit houdt zowel een subjectief als een objectief element in. De persoon dient een "vrees" te koesteren (subjectief), doch deze dient ook verantwoord te worden door een aantal objectieve elementen, wat aangetoond wordt in casu.

"vervolging"

Opdat iemand als vluchteling kan beschouwd worden, dient hij niet eerst vervolgd te zijn geweest: een gegronde vrees voor toekomstige vervolging volstaat. Er dient ook geen absolute zekerheid bewezen te worden dat iemand zou vervolgd worden wanneer hij in zijn land gebleven was. Een redelijke kans dat vervolging zou plaatsvinden is voldoende. Het Amerikaans Hooggerechtshof stelde in een principiële beslissing van 9 maart 1987, inzake INS v. Cardoza Fonseca, dat een "gegronde vrees voor vervolging" aanwezig kan zijn zelfs indien de kans dat de vluchteling vervolgd wordt in geval van terugkeer, minder dan 50 % bedraagt. Het Hof stelde dit tegenover het tot dan door de overheidsdiensten gehanteerde criterium van "clear probability". In casu is een gegronde vrees voor toekomstige vervolging zeker aanwezig, zeker als zou uitkomen dat hij de drijvende kracht is achter het Instagram profiel, maar ook indien hij zou uitkomen voor zijn atheïsme.

3. Betreffende zijn zo onopvallend mogelijke gedragingen als niet- moslim:

Verzoeker hield zich in zijn thuisland erg op de achtergrond, en kleepte zich bijvoorbeeld als een moslim, omdat hij niet wilde dat het opviel dat hij zich gewend had tot het atheïstische gedachtengoed. Het CGVS motiveert als volgt: (...). In casu vindt het risico op vervolging zijn oorzaak in de geloofsovertuiging van verzoeker. Voor verzoeker is zijn geloofsovertuiging dermate fundamenteel voor zijn identiteit en morele integriteit dat van hem niet geëist mag worden dat hij dit opgeeft. Met andere woorden, hij kan niet verplicht worden om zijn atheïstische overtuiging verborgen te blijven houden. Als besluit kan gesteld worden dat een redelijke kans dat toekomstige vervolging zal plaatsvinden zeker aanwezig is, te meer als verzoeker zich openlijk zou gedragen als een ongelovige. Het middel is gegrond.

In een tweede middel "aangaande het statuut van subsidiaire bescherming" formuleert verzoeker zijn grieven als volgt:

"Art. 48/4. § 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 5 5/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.»

Verzoeker is van oordeel dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van voormeld artikel 48/4 §2, b en verwijst naar hetgeen sub 2.1 werd uitgelegd."

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 november 2017 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat: (i) zijn asielaanvraag niet aannemelijk of geloofwaardig is, gelet op o.a. de vaststellingen dat (a) verzoeker enkele incoherente verklaringen aflegde aangaande de uiting van zijn atheïstische opvattingen, (b) hij enkele weinig aannemelijke en incoherente verklaringen aflegde aangaande de wijze waarop zijn atheïstische overtuiging door een kennis van hem werd ontdekt, en (c) hij weinig overtuigende en incoherente verklaringen aflegde aangaande zijn gedragingen nadat hij overtuigd was geraakt van zijn atheïstische opvattingen, (ii) er actueel voor burgers in Dagestan geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en (iii) de door verzoeker neergelegde documenten niet van aard zijn om voormelde conclusies te wijzigen, daar zijn intern paspoort en zijn internationaal paspoort louter persoonsgegevens bevatten en gegevens betreffende zijn reis naar België die niet in twijfel worden getrokken, en het diploma beroepsonderwijs, het getuigschrift van zijn opleiding aan de muziekschool met bijgevoegde puntenlijst, en het ontvangstbewijs van het college voor kunst en cultuur enkel informatie bevatten aangaande zijn studies en zijn muzikale opleiding.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter geheel in gebreke blijft. Hij beperkt zich immers louter tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de vaststellingen van de commissaris-generaal.

2.5. Verzoekers huidig betoog in zijn verzoekschrift dat hij atheïst is geworden voornamelijk omdat de verhalen uit de koran in strijd zijn met de wetenschap en niet wetenschappelijk onderbouwd kunnen worden, en niet omdat hij het oneens is met bepaalde gedragingen van radicale moslims of moslims die criminele feiten plegen (al dan niet in de naam van het geloof), en dat het één het ander niet uitsluit en er dus geen sprake is van enige incoherentie, werpt, net als zijn argumentatie dat hij een andere kijk heeft gekregen op de islam sinds hij atheïst is geworden en een kritische houding heeft aangenomen tegenover de islam waardoor hij verschillende zaken heeft gepost betreffende wangedragingen door moslims, geen ander licht op het pertinente motief in de bestreden beslissing waar door de commissaris-generaal op goede grond het volgende wordt vastgesteld:

"Vooreerst kan worden opgemerkt dat u enkele incoherente verklaringen aflegde aangaande de uiting van uw atheïstische opvattingen omwille waarvan u vervolging vreest waardoor de geloofwaardigheid ervan al ernstig ondermijnd wordt. Zo stelde u tijdens uw gehoor herhaaldelijk dat u bepaalde atheïstische informatie op uw instagrampagina geplaatst had (zie gehoorverslag Commissariaat-

generaal, d.d. 23/11/2017, p. 12, 14). Toen u echter gevraagd werd om wat voor informatie het dan precies ging die u op uw pagina plaatste, verklaarde u dat het verschillende artikels en beeldopnames betrof over het criminele gedrag van islamitische vluchtelingen in Europa. Aangezien u eerder in uw gehoor toch verklaard had dat u zich atheïst noemde, onder meer omdat u niet geloofde in de verhalen van de koran die in strijd waren met de wetenschap en omdat alle religies hetzelfde beweerden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 23/11/2017, p. 8), werd u vervolgens gevraagd wat dergelijke informatie over islamitische vluchtelingen in Europa dan met uw atheïstische overtuigingen te maken had. U kon hier aanvankelijk geen duidelijk antwoord op geven. U stelde enkel dat u hiermee wilde aantonen dat de islam niet perfect is en dat dergelijke gedragingen niet ideaal zijn (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 23/11/2017, p. 10). Later tijdens uw gehoor gaf u toe dat deze informatie eigenlijk niets te maken had met uw atheïstische opvattingen. Toen u vervolgens gevraagd werd of dit dan de enige informatie was die u op uw instagrampagina geplaatst had, beweerde u aanvankelijk dat dit zo was. Daarop werd u gewezen op uw eerdere verklaringen in uw gehoor dat u toch ook zogenaamde atheïstische informatie op uw instagrampagina geplaatst had. U verklaarde dan weer dat u inderdaad nog andere informatie geplaatst had. Toen u vervolgens gevraagd werd om welke andere informatie het dan ging, kon u dit merkwaardig genoeg niet zeggen. U stelde het zich niet meer te herinneren, enkel dat het informatie was die u op het internet vond (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 23/11/2017, p. 14).”

Immers ongeacht om welke reden(en) verzoeker zich beweerdelijk “bekeerd” zou hebben tot het atheïsme, biedt zijn uitleg geen verklaring of rechtvaardiging voor zijn sterk uiteenlopende, wijzigende, erg vage en geenszins overtuigende verklaringen omtrent (de inhoud van) de informatie die hij beweerdelijk op zijn Instagrampagina zou hebben geplaatst en welke blijkens zijn verklaringen aan de basis zou liggen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst. Verzoekers bewering “bekeerd” te zijn tot het atheïsme wordt gehypothekeerd door de vaststelling dat hij amper kan aangeven welke cruciale gegevens en elementen hem hebben doen besluiten zich te “bekeren” of zich af te wenden van de islam zoals wordt verwoord ter terechtzitting.

Uit verzoekers verklaringen aan de commissaris-generaal blijkt namelijk dat het feit dat een kennis van hem, R.A., tijdens het trouwfeest van een buurman op 23 oktober 2017 op stiekeme wijze inzage zou hebben gekregen van en kennis zou hebben genomen van bepaalde van de informatie op zijn mobiele telefoon, aan de basis ligt van en zelfs de directe aanleiding vormde van zijn vlucht uit Dagestan (gehoorverslag CGVS d.d. 23 november 2017, p. 10). Van verzoeker kon en mocht derhalve redelijkerwijze worden verwacht concrete en eensluidende verklaringen hieromtrent af te leggen, waar hij echter, getuige zijn sterk wijzigende en incoherente verklaringen omtrent de informatie op zijn Instagrampagina en gsm, nochtans de kern van zijn relaas, in gebreke blijft.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij “een kritische houding aangenomen” heeft “tegenover de islam, waardoor hij allerlei heeft gepost betreffende wangedragingen door moslims”, wijst de Raad erop dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk verklaarde dat deze informatie niets te maken heeft met zijn atheïstische opvattingen, en vermag dit hoe dan ook geen afbreuk te doen aan voormelde ernstige incoherentie in zijn verklaringen. Het kan overigens bezwaarlijk overtuigen dat een moslim zijn geloof zou afzweren of zich zou bekeren tot een ander geloof omwille van het wangedrag van andere moslims.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, is er *in casu* dus wel degelijk sprake van incoherenties in zijn verklaringen, gelet op o.a. voornoemde vaststelling dat waar hij ten aanzien van de commissaris-generaal eerst verklaarde dat de informatie over slecht gedrag van moslims in Europa de enige informatie was die hij op zijn Instagrampagina plaatste, hij nadien geheel in strijd hiermee verklaarde dat hij er ook andere, zogenaamde atheïstische informatie op plaatste, zonder echter te kunnen zeggen/benoemen om welke informatie het dan ging (gehoorverslag CGVS d.d. 23 november 2017, p. 14). Verzoeker ontkracht, noch weerlegt de desbetreffende pertinente vaststelling, welke steun vindt in de gegevens van het administratief dossier, en hij werpt er geen ander licht op.

De vaststelling dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal, waar hij herhaaldelijk verklaarde dat hij bepaalde atheïstische informatie op zijn Instagrampagina zou hebben geplaatst, dermate uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de inhoud van de informatie op zijn Instagrampagina en hij bovendien geheel niet kon zeggen of zelfs ook maar enigszins benoemen welke atheïstische informatie hij er dan wel op zou hebben geplaatst, nochtans essentiële elementen die de kern van zijn relaas raken en uitmaken, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn relaas.

2.6. Waar verzoeker voorts in zijn verzoekschrift bevestigt dat hij onvoorzichtig is geweest toen hij zijn gsm tijdens het huwelijksfeest van zijn buurman op de bank liet liggen, dat dit rationeel gezien niet de beste handeling was, maar men zich niet altijd rationeel gedraagt en iets vergeten of laten liggen menselijk is, en dat het duidelijk mag zijn dat hij dit niet opzettelijk deed, neemt dit niet weg dat, zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing pertinent opmerkte, zijn gedragingen moeilijk in overeenstemming te brengen zijn met zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat hij zijn atheïstische opvattingen en overtuigingen angstvallig geheim hield uit angst voor problemen met personen in zijn naaste omgeving. Dit geldt des te meer, nu verzoeker in zijn verzoekschrift verder ook opmerkt dat *“zijn gsm (...) niet extreem beveiligd (was), omdat verzoeker de enige was die zijn gsm gebruikte”*.

Door de commissaris-generaal wordt dienaangaande in de bestreden beslissing dan ook op goede grond het volgende vastgesteld: *“Vooreerst is het op zich al weinig geloofwaardig te noemen dat u tijdens een huwelijksfeest van een buurman in uw dorp uw mobiele telefoon met daarop bezwarende informatie dan zomaar op een bank zou laten liggen terwijl u zelf voetbal ging spelen, zodat om het even wie van uw kennissen hem gemakkelijk kon nemen. Uit uw verklaringen is voorts ook niet gebleken dat u nog bepaalde voorzorgen genomen zou hebben om de toegang tot dergelijke bezwarende informatie op uw telefoon enigszins te verhinderen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 23/11/2017, p. 10). Dergelijke gedragingen zijn namelijk moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaringen elders in uw gehoor dat u uw overtuigingen uit angst voor problemen met personen in uw naaste omgeving angstvallig geheim hield (gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 23/11/2017, p. 9). Te meer daar u ook verklaarde dat het om informatie ging die u vroeger ook op uw instagrampagina geplaatst had, dat deze pagina was afgesloten na klachten van uw volgers onder wie zich toch ook verschillende dorpsgenoten bevonden, en dat u vreesde dat men hierdoor juist te weten zou komen dat u die instagrampagina had aangemaakt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/11/2017, p. 10, 12).”* Verzoekers algemeen verweer in zijn verzoekschrift omtrent zijn onvoorzichtig, doch geenszins opzettelijk gedrag en het feit dat zijn gsm niet extreem beveiligd was aangezien hij de enige was die deze gebruikte, vermag geenszins afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op deze pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal.

2.7. In zoverre verzoeker thans in zijn verzoekschrift aanvoert dat het absoluut aannemelijk is dat zijn kennis R.B. anderen effectief in kennis heeft gesteld van de bezwarende informatie op zijn gsm, maar hij *“hier geen zekerheid over”* heeft, valt zijn betoog moeilijk te rijmen met zijn verklaringen dienaangaande afgelegd tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf verzoeker immers uitdrukkelijk aan zeker te zijn dat R.B. dit heeft gedaan, zo blijkt uit zijn verklaringen: *“Terwijl ik voetbal speelde, heb ik mijn gsm op een bank achtergelaten. Eén v.d. kennissen vond in mijn gsm atheïstische info. Na de voetbalmatch confronteerde hij me met die info. Ik kon geen nodige uitleg vinden en hij zei dat hij dit tegen de anderen ging zeggen. Hij heeft dit intussen gedaan.”* (Vragenlijst CGVS d.d. 7 november 2017).

Verzoeker gaf nadien tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal echter een andere, lichtere en met het voorgaande strijdige versie. Immers, op de vraag van de commissaris-generaal of hij vernomen heeft dat de persoon die de beelden op zijn gsm zag het aan anderen heeft verteld, luidde zijn antwoord: *“Neen, ik ben ervan overtuigd dat hij dat niet kon doen, omdat ik mijn gsm meteen afpakte en zonder beelden kon hij dat alleen woordelijk vertellen zonder bewijs, maar ik ben ervan overtuigd dat ze dat wel weten”* (gehoorverslag CGVS d.d. 23 november 2017, p. 12). Wanneer de commissaris-generaal hem vervolgens de vraag stelde waarom hij hiervan overtuigd is, luidde zijn antwoord als volgt: *“Vroeger plaatste ik enkel privé beelden op instagram pagina, later verwijderde ik alle beelden, en plaatste ik informatie met atheïstische inhoud, ik had aantal volgers uit ons dorp, mensen bespraken dat, wat ze zagen, wisten niet wie beelden plaatste, toen mijn kameraad op bruiloft dat waarschijnlijk wel vertelde, zouden ze door hebben door wie informatie op instagram geplaatst werd (Ibid., p. 12).* Verzoeker gaf vervolgens uitdrukkelijk aan, toen de commissaris-generaal hem hiernaar vroeg, dat hij enkel veronderstelt dat die persoon, zijn kennis R.B., het aan anderen heeft verteld, een geheel andere uitleg en in strijd met hetgeen hij eerder in dit verband op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde.

Toen de commissaris-generaal verzoeker met die bewuste tegenstrijdigheid in zijn opeenvolgende verklaringen confronteerde, ontkende verzoeker zijn verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken en stelde hij dat *“Misschien (...) de tolk dat anders doorgegeven”* heeft (gehoorverslag CGVS d.d. 23 november 2017, p. 13), een uitleg die, zo stelt de Raad net als de commissaris-generaal vast, allerminst afdoende en geenszins ernstig is. Immers, verzoeker ondertekende zijn verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken, zonder enige opmerking of

kritiek te formuleren omtrent de vertaling/vertolking of wat dan ook, uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Russisch en gaf hiermee aan dat de hierin vermelde inlichtingen overeenstemmen met de werkelijkheid. Bovendien verklaarde verzoeker nadien bij aanvang van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal expliciet dat het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen en dat hij hierover geen opmerkingen had (*Ibid.*, p. 2).

De huidige stelling van verzoeker in het verzoekschrift dat "*hij geenszins de bedoeling gehad*" heeft "*om zijn verhaal aan te dikken op het CGVS, zodat hij gezegd heeft dat de kans erg groot is dat bezwarende informatie verspreid werd. Hij heeft hier geen zekerheid over*" -verzoeker spreekt opmerkelijk genoeg over het aandikken van zijn verhaal op het Commissariaat-generaal, terwijl zijn versie op de Dienst Vreemdelingenzaken nochtans zekerder en sterker van overtuiging was-, heft voormelde vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen geenszins op, is geenszins van aard hier een ander licht op te werpen.

2.8. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift niet *in concreto* in op het pertinente motief uit de bestreden beslissing waar wordt vastgesteld: "*Tenslotte legde u weinig overtuigende en incoherente verklaringen af aangaande uw gedragingen nadat u overtuigd was geraakt van uw atheïstische opvattingen. U verklaarde dat u zich in het algemeen zo onopvallend mogelijk gedroeg om te vermijden dat personen in uw naaste omgeving vermoedens zouden krijgen dat u atheïst geworden was. U stelde echter wel dat u van toen u atheïst geworden was, niet meer naar de moskee ging. Toen u vervolgens gevraagd werd of u dan geen problemen kreeg omdat dit dan toch wel zou opvallen, legde u uit dat u voor personen uit uw naaste omgeving allerlei excuses verzong als uitleg waarom u niet meer naar de moskee ging. U stelde vervolgens nog enkele keren dat u in die periode niet meer naar de moskee ging (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/11/2017, p. 9). Toen u op het einde van uw gehoor opnieuw gevraagd werd of u in de periode dat u thuis was nog naar de moskee gegaan bent, beweerde u aanvankelijk nogmaals dat u dit niet gedaan had. Daarna wijzigde u echter opeens uw verklaringen en beweerde u dat u af en toe wel nog gegaan bent als er familie op een vrijdag bij jullie op bezoek kwam. Toen u vervolgens gewezen werd op uw eerdere verklaringen dat u in die periode niet meer naar de moskee ging, beweerde u dan weer dat u toen eigenlijk maar twee keer gegaan bent (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 23/11/2017, p. 15). Het feit dat u uw verklaringen tijdens uw gehoor meerdere keren aanpaste, is echter weinig overtuigend te noemen. Hierdoor wordt afbreuk gedaan aan de ernst van de door u voorgehouden atheïstische overtuiging.*"

Deze pertinente motivering blijft derhalve onverminderd overeind.

Verzoeker ontkracht, noch weerlegt aldus geenszins de verschillende in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties in zijn verklaringen en hij biedt er geen aannemelijke verklaring voor. De in de aangevochten beslissing opgesomde incoherenties en contradicties vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot of verband houden met het vertrek uit het land van herkomst.

2.9. Voor het overige blijft verzoeker in wezen steken in het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen, en het formuleren van algemene beweringen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoeker dan ook niet vermag de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontcrachten.

Dergelijk algemeen en allerm minst ernstig verweer vanwege verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te ontcrachten. Verzoekers relaas, met name zijn verklaarde atheïstische overtuigingen en de door hem voorgehouden problemen en vrees voor vervolging die hij hieraan verbindt, is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

2.10. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Dagestan, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet dat er in Dagestan sprake is

van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen (concrete) elementen bij die deze vaststelling weerleggen.

2.11. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS